

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899· καὶ ὁρεῖται οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Εἶχομεν ἀναγράψει προηγουμένως ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου, τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων, ἀνέρχεται εἰς 502 χιλ. κατοίκους περίπου. Ἰνα μὴ φανῶμεν ὅτι λέγομεν κατὰ βούλησιν καὶ ἰδίᾳ ἵνα μάθωσιν ὀλίγα τινα οἱ ἐκτὸς περὶ τῆς Ἡπείρου, περὶ ἧς τόσον ὀλίγον φροντίζουσι καὶ τόσον ὀλίγας γεωγραφικὰς γνώσεις ἔχουσι, (ὡς ἀποδείκνυσι τὸ τραγελαφικὸν ἐκείνο τηλεγράφημα περὶ τοῦ μικροσκοπικοῦ ἐπινεῖου Ἀγ. 40 «πόλις (!) Ἀγίων 40... τί νὰ κάμωμεν τὰ γυναικοπαῖδα (τὸ ὄν μίαν γυναῖκα) κατὰ τὸν ἀνδρῶν πόλεμον) καὶ ἵνα μάθωσι περὶ τῆς χώρας ταύτης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοσούτου διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀτμοπλοΐας καρποῦνται μόνον οἱ διορατικοὶ Αὐστριακοὶ, πόσον πληθυσμὸν ἔχει καὶ ὁποίας προσόδους λαμβάνοντες βοηθὸν τὴν ἐπίσημον Κυβερνητικὸν ἀπολογισμὸν. Ἡ Ἡπειρος ὁμολογουμένως εἶναι ἡ πυκνότερον κατφυγμένη χώρα τῆς Ἀνατολῆς καὶ δι' αὐτὸ οἱ κάτοικοι τῶν ὄρεων αὐτῆς μερῶν ἀποδημοῦσιν εἰς διάφορα μέρη, ἔνθα πολλοὶ ἐκτάκτως ἀνεδείχθησαν. Ὡς τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ Ἡπειρωτικὸν Πάνθεον, ὅπερ ἐπιδείκνυσιν εἰς πάντα κλάδον Ἡπειρώτας διαπρέφοντας. Ἡ Ἡπειρος ὡς χώρα ἔχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τὴν ποικιλωτέραν μορφήν, ἔχει ὄρη ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρημνα κατάλληλα εἰς κτηνοτροφίαν, ἔχει πεδιάδας, Μεζακιά, Βοῦρλος, γονιωτάτας εἰς πᾶν εἶδος, πρὸς δὲ παραλίαν μὲ τὸ εὐκραέστερον κλίμα, ἥτις δύναται ἰσως νὰ συγκριθῇ φυσικῶς, ὡς ἡ παρὰ τὴν Πάργαν παραλία μὲ τοὺς ἐλαιῶνας, καὶ πορτοκαλεῶνας τῆς, πρὸς αὐτὸ τὸ Μοναχὸ, χώρα ἔχουσα τοιαύτην ποικιλίαν κλίματος καὶ ἐδάφους, ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ Τζάν Κουρταρὰν νὰ μεταπίπτῃ εἰς τὴν γλυκεῖαν καὶ περιρραϊνομένην ὑπὸ τῆς αὔρας τοῦ Ἀδρια παραλίας, ἔδει καὶ νὰ ἔχῃ πληθυσμὸν ἀνάλογον καὶ ποικίλον. Ὅν φέρε ἴδωμεν.

Α'. Πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου.

Τὸ Βιλαέτιον τῆς Ἡπείρου πολιτικῶς διαιρεῖται εἰς τέσσαρα σαντζάκια ἢ μουτεσαριφλίκια (διοικήσεις) ὑπαγόμενα καὶ ἀποτελοῦντα τὸν νομὸν Ἰωαννίνων.

- Α'. τὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων.
- Β' τὴν Διοίκησιν Πρεβέζης.
- Γ' τὴν Διοίκησιν Ἀργυροκάστρου καὶ
- Δ' τὴν Διοίκησιν Βερατίου.

Ἐκάστη διοίκησις ἔχει (ὑποδιοικήσεις) καὶ μακαμλίκια καὶ μουδριλίκια (δήμους).

ΚΑΤΟΙΚΟΙ

Διοικήσις Ἰωαννίνων

Ζαγόριον, Κούρεντα, Ἰωάννινα	87,256
ὑποδιοικήσις Παράμυθας	14,648
» » Φιλιατῶν	24,179

ὑποδιοικήσις Κονίτσης	17,185
» » Μετσόβου	5,371
» » Λεσκοβικείου	18,052
	166,691

Διοικήσις Βερατίου

Βεράτιον	68,011
ὑποδιοικήσις Αὐλῶνος	27,455
» » Γουρνιτζικα	19,274
» » Λουσνιτζικα	34,578
	149,318

Διοικήσις Πρεβέζης

Πρεβέζα	10,060
ὑποδιοικήσις Λούρου	13,644
» » Μαργαρίτη	23,955
	47,659

Διοικήσις Ἀργυροκάστρου

Ἀργυροκάστρον	30,460
ὑποδιοικήσις Παγωνίου	20,775
» » Πρεμετὴ Φράσαρη	28,172
» » Τεπελένιον	24,326
» » Δέλβιον	19,000
» » Κουρβελέση καὶ Χεῖμαρα	15,600
	138,333

Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ὡς φαίνεται :

Διοικήσις Ἰωαννίνων	166,691
Διοικήσις Πρεβέζης	47,659
» » Ἀργυροκάστρου	138,333
» » Βερατίου	149,318
(ἐκ τῶν ὁποίων Χριστιανοὶ εἶνε	502,001
330,000 (1) περίπου)	330,000
καὶ Μωαμεθανοὶ	172,001

Οὕτως ἔχομεν ἀληθὴ ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἡπείρου ὅστις διακρίνεται διὰ τὸ ἀνεξίτητον, τὸ φίλεργον τὸ δραστήριον εἰς τὴν εἰς πᾶν ἔργον ἰδιοφυΐαν τοῦ. Ἀλλὰ οἱ χρόνοι καθ' οὓς οἱ ἀπερχόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνεδείκνυντο καὶ ἐγένοντο εἰς Ρωσσίαν καὶ Μολδοδοβλαχίαν (Γεσποδάροι κτηματῆαι καὶ εὐγενεῖς πρίγκηπες,» εἰς Αἴγυπτον (ζάπλουτοι) εἰς Ἑλλάδα (διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ) καὶ εἰς Κων) πολὺν ἀπὸ ἀπλοῦ ἐπαγγελματῆαι ἑκατομμυριοῦχοι παρήλθον ἀνεπιστρεπτί, οἱ χρόνοι καθ' οὓς οἱ σύνοικοι, Μωαμεθανοὶ ἀπὸ κοινοὶ λησταὶ ἐγένοντο τοπαρχαὶ καὶ στρατηλάται, πασσάδες καὶ βεζύραι ἠλλίξαν καὶ ἀνάγονται εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους τῆς χώρας. Πολλὰ εἶνε τὰ προσόντα τοῦ Ἡπειρώτου καὶ περ στάσεως δοδεῖσης ἀναδείκνυται ὡς μονάς, Τουρχάν, Ἀβεδὴν καὶ Σάβθας πασᾶς εἴτε Ζάππας, Χρηστάκης, Ἀθέρωφ ἀλλὰ στερεῖται ἐνός, τοῦ κυριωτέρου. Του λείπει ἐν : «τὸ πνεῦμα τοῦ συναιτερισμοῦ» τόσα κεφάλαια, τόσα χρήματα, τόσα ἑκατομμύρια ἐκτῆσαντο ἀλλ' οὐδεμία ἑταρία, οὐδεὶς ἐμπορικὸς οἶκος, οὐδεμία Μετοχικὴ Τράπεζα καὶ ἐπομένως οὐδεμία (2) ὠφέλεια δυναμένη νὰ προαγάγῃ τὴν χώραν καὶ τοῦτο διότι τὰ πάντα θέλει νὰ τὰ ἀναγάγῃ ὁ Ἡπειρώτης εἰς τὸ ἔργον - Του. (ἀκολουθεῖ)

- (1) Ὁ πληθυσμὸς τῶν χριστιανῶν εἰσάγεται ἀπὸ τὸν στρατιωτικὸν φόρον ὃν θέλομεν ἀναγράψαι εἰς τὰς σελ.
- (2) Τὰ λάσα ἴσως ζημίαν ἐπέφερον ἡμιμάθειαν καὶ κηφῶνας ἵνα ἀποζῶσι ἀπὸ τὰ χρήματα τῶν ἐλεοθετῶν, φιλονικίας, ἐριδὲς καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἡ ἐκ τῆς στάσεως τῶν συμπολιτῶν μας Τούρκων κρίσις μας ἐπαληθεύσεν. Τὴν 9ην ἰδίᾳ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα συνεσωρεύθησαν πολλοὶ θεώμενοι νεωστὶ κομισθέντα ὀψάρια. Ὁθωμανὸς τις Μουράτ ὀνόματι, υἱὸς τοῦ Σουλεῖμᾶν Ἀγ. Καρκαμπέτσου διακρινομένου τοῦ γένους αὐτοῦ διὰ παντός εἰδους κακοπραγίας ἐσπρωξεν τὸν Σπυρ. Ζάνον νέον 30ετῆ ναυτικὸν εἰπὼν ὅτι «ὡς νὰ ἐκατέθῃ ὁ Χριστὸς ἐμαζεύθῃ ὁ κόσμος». Ὁ Ζάνος πλησίον τοῦ Μουράτ ἰστάμενος δὲν ἔστερξε νὰ ἀφήσῃ τὸν ἀγᾶν ἀπαράτητον διὰ τὴν φράσιν ταύτην εἰπὼν ὅτι ὁ «Χριστὸς δὲν ὁμοιάζει μὲ ὀψάρια καὶ κακῶς πράττει τὴν μὲ τοιαῦτα παρομοίωσιν Του». Ἡ παρατήρησις ἐτάραξεν τὸν Μουράτ ὅτις ἐξύβρισε τὸν Ζάνον καὶ τὸν ἠπέλγησε ἅμα ἐντὸς ὀλίγου θάνατον.

Τὰς ἀπειλάς ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν ὁ Ζάνος καὶ ἐφωδιάσθη διὰ καταλλήλου μαχαίρας, ὅτε περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτὸς διερχόμενος τὰ παρὰ τὴν προκυμαίαν καφενεῖα ὅπου ὁ Μουράτ ἐκάθητο, εἶδε τὸν Μουράτ ἐγειρόμενον καὶ ἀκολουθοῦντα μέχρι τοῦ Λιμεναρχείου ἔνθα τοῦ ἐφώναζε νὰ σταθῇ καὶ τοῦ ἐπιτίθεται· σταθεὶς ἐδέχθη τὴν πρώτην μαχαίραν παρὰ τοῦ Μουράτ ἀνεπιτυχῶς καὶ τότε ὁ Ζάνος ἀμυνόμενος τοῦ καταφέρει, κτύπημα διὰ μαχαίρας ἀκριβῶς εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν. Ἐν τῷ ἅμα εἰς τὴν πρᾶξιν προσέτρεξεν ὁ ὀπισθὲν τῶν ἐρχόμενος βοηθὸς τοῦ Μουράτ ἐξαδελφός του, ὅστις ἐξαγῶν πολύκροτον φωνάζει τρέχων τὸν Ζάνον νὰ σταθῇ, μὴ τολμήσας οὔτε κἂν ἐν τῷ ἀέρι νὰ πυροβολήσῃ δειλιάσας ἐκ τοῦ ἐμπροσθέν του αἵματοκυλισμένου ἐξαδελφου τοῦ Μουράτ. Διαφυγὼν ὁ Ζάνος κατέφυγεν εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς πόλεως ὅπου λαβὼν λέμβον διεπεραιώθη αἰσίως καὶ ἀνενοχλήτως εἰς Ἀκτιὸν μεθ' ὅλας τὰς στενὰς περιπλοκάς κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Δὲν ἴσχυσαν δὲ νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν οὔτε αἱ πολεμικαὶ λέμβοι τῶν ἐνταῦθα τορπιλικῶν οὔτε ἡ ἀστυνομία καὶ χωροφυλακὴ οὔτε καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν δημορῆσκων του βαρέως ὀπλισμένων καὶ προσβληθέντων τοιοιτοτρόπως καὶ οὔτινες ἐθώρουν τὸν Μουράτ ὡς παλικαρὰν καὶ πολεμιστὴν.

Ὅσον εὐθεὶς αἱ σχέσεις μεταξὺ πολιτῶν χριστιανῶν καὶ Ὁθωμανῶν τόσον καὶ μεταξὺ Ἀρχῆς καὶ Ἑλλήν. Προξενεῖον. Ἐπειδὴ ὁ ἐν Ἀκτίῳ τελωνασταθμάρχης δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν λέμβον τοῦ τελωνεῖου μεταβᾶσαν ἐκεῖσε ἵνα παραλάβῃ ἐπιβάτας ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ ἐδῶ ἐκδίκησιν πνέουσα δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξ Ἀκτίου μεταφορὰν παντός ἀντικειμένου, ἐπιβάτου καὶ στρατιωτῶν, ἀποκλεισθείσης παντελῶς οὕτω τῆς συγκοινωνίας τῆς μετὰ τοῦ Ἀκτίου καὶ κατὰ πᾶς πρῶτας ἡμέρας ἐνηργεῖτο σωματικὴ ἔρευνα καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν οὔτε νῆς ἤρχοντο ἐνταῦθα δι' ὑπηρεσίαν, πρᾶγμα λίαν ἐξευτελιστικὸν καὶ μάλιστα διὰ στρατιωτῶν.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ κίνησις εὐρίσκειται εἰς ἥρεμον κατάστασιν· οὐδὲν δὲ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὴν κοινὴν γνώμην μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τοῦ Αἰῶς λε μπαίν· καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασίλειαν ἡ Α. Υ. ὁ

— Βουλευτής του σταμπολαϊσμού κομμα-
τίς θρησκείας του Μετσοβί έπαισαν υποστηρί-
κοντες τήν κυβερνήτην Γράϊκου, πα' 'ς άπη-
ρξαν δύο χαρτοφυλάκια διά τήν υποστήριξιν τήν
παρέχον εις αυτήν κατά τήν σύμβαση των αι-
ρεθόμενων. Είς τούτο προέβησαν παρά τήν επι-
δεικνυομένην εύνοιαν έκ μέρους του Φερνάνάνδου.
Κατόπιν τήν άποσιρήψεως τούτων ή θέσις της
Κυβερνήσεως έσται προληπτική, όταν ή Σο-
βιανή "υψηλιθί,

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὴν νεόνυμφον πριγκήπισσαν τοῦ Μαυροβουνίου Μηλίτσαν ἀδαμάντινον περιδέραιον. Ἐπίσης πολυτιμον περιδέραιον ἐξ ἀδαμάντων ἀπέστειλεν εἰς τὴν πριγκήπισσαν ὁ Τσάρος.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπένευμε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἐνταῦθα μέχρι τοῦ πολέμου Πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Ἀσὴμ βέη, ὅστις εἶνε ἤδη μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων/πόλεως ὁ Σουλτάνος ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἡμέτερον πρεσβευτὴν κ. Μαυροκορδάτον, ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλέα τὰς προσήσεις του, ἐθίζε δὲ διάφορα ζητήματα μετὰ πολλὴν ἀδρότητα καὶ αἰσθηματὶ φιλικὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Μαυροκορδάτος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Σουλτάνον διὰ τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις του.

— Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Εὐταξίας διεβίβασε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔγγραφον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξαίρων τὰς ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων γενναιοδωρίας τοῦ ἐν Ὁδησσῷ διαμένοντος ὁμογενοῦς κ. Γρηγ. Μαρσλῆ προτείνει τὴν προαγωγὴν εἰς Μεγαλόσταυρον. Ἐν τῷ ἔγγραφῳ του αὐτοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς μνείαν ποιεῖται τῆς ἐσχάτως εἰς τὸν κ. Μαρσλῆ γενομένης ἐπισκέψεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλρίας Φερδινάνδου κατὰ τὴν ἐξ Ὁδησσοῦ διάβασιν αὐτοῦ, τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ βουλγαρικοῦ παρρασήμου καὶ τῶν μεγάλων προσπαθειῶν τῶν Βουλγάρων ὅπως ἐξουδετερώσουν τὴν ἀρίστην ἐν τύπῳ, ἣν ἐνεποίησεν ἡ τελευταίως μεγάλη δωρεὰ τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνος πρὸς τὰς ἐλληνικὰς Σχολὰς τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως, καταλήγει δὲ συνιστῶν τὴν προαγωγὴν ταύτην.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἐφέσου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Χανιά ὁ κ. Κωνστ. Α. Σταυρίδης· ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουφίαν τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Ἀθ. Μπετζίρης.

— Ὁ γνωστὸς Ἀσλάν μπης τελώνης Μετσόβου μετατεθεὶς ἐκ Πάργας μετέβη εἰς Κων/πολιν ὅπως ἐνεργήσῃ νὰ παραμείνῃ πάλιν εἰς Μετσόβον· μὴ κατορθώσαν δὲ τοῦτο διήλθεν ἐκ Πειραιῶς μεταβαίνων περιλῦπος εἰς Πάργαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικκάλων ὁ αὐτόθι φίλος συμβολαιογράφος κ. Στέργιος Παλαίος.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ κ. Γ. Σούτης ἐκ Κουκουλίου ὁ κ. Γεώργ. Ἀναστασιάδης μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἱατροῦ Εὐδόξου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Δαρδανέλλια· ἐκ Γερμανίας ὁ κ. Τσερβαρίου κ. Ἀναστάσιος Σακελλαρίου, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς εὐρύτεραν μόρφωσιν ἐν τῇ φιλολογίᾳ· ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Κωνστ. Βλάχος ἐμφορημακοποιός.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἐξ ἄνω Σουδενῶν ἱατρός κ. Μιχαὴλ Τσατσάνης.

— Οὐρανία Ν. Καρασεργίου, σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ κ. Καρασεργίου καὶ κόρη ἀγαπημένη τοῦ ἐν Τεργέστη Ἡπειρώτου κ. Πεοδίκη νεαρὰ καὶ ζηλευτὴ δεσποῖνα ἀνηράγαη προώρως ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν εἰς Λάριссαν, ἀφῆσασα ἄφατον πένθος εἰς σύζυγον, τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς· τὴν κηδεῖαν αὐτῆς ἠκολούθησε σύμπασα ἡ πόλις Λαρίσσης ἐκδηλώσασα οὕτω ἦν ἔτρεφεν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν της. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ἀπώλειᾳ.

Γ. Τ. Χανιά· ἐρεξῆς τὰ φύλλα θὰ ἀποστέλλωνται κατὰ τὴν ὑποδεικνυμένην ἡμέραν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν — Β. Λεον. Πιλοῦσι· ἐλήφθη ἐτήσια συνδρομὴ καὶ Δωδώνης καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς — Δ. Μ. Φιλιππούπολιν· ἐλάβομεν δελτάριόν σας καὶ ἐνεγράψαμεν τὰς κ. Π. Παπ. ἐλάβομεν δὲ ὑπὸ σημειώσιν ὅσα γράφετε — Ἀνδρ. Α. Χ. Βουκουρέστιον. Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομὴν, τὴν δὲ συνδρομὴν θὰ ἐμβάσῃτε εἰς Αδ. Χάϊτα ἕως 15 Μαρτίου 900 φρ. 6,50 — Β. Ν. Σ. Μίνια· ἐλήφθη συνδρομὴ καὶ ἀντίτιμον Δωδώνης ἣν σὰς ἀποστέλλομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν — Χρ. Παπ. Βῶλον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν ἀποστολὴν συνδρομῆς — Ε. Π. Τεργέστην· ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν διὰ εὐγενῆ σας ἐνθύμησιν — Ἰω. Β. Μαλακάσιο· ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Καρ. Τρίκαλα· ὡς καὶ ἄλλοτε σὰς εἰδοποιήσαμεν πρὸς ἐπιστολὴν σας ἐλήφθη· ἀπεστέλλομεν Δωδώνη.

ΘΕΣΠΙΡΩΤΙΚΑ

(Ἰδε συνέχισαν εἰς προηγούμενον)

Ἡγουμένοι χρηματίσαντες ἐν τῇ κατὰ τὴν Μάλτασιαν Μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

1816—1826—Χρυσάνθος καθηγούμενος καὶ προσκυνητὴς τοῦ ἁγίου Τάφου, ὅστις καὶ Χατζῆς ἐπεκαλεῖτο, ἦν ἐκ Δροβιάννης καὶ ἐκ τῆς οἰκογενείας Βρεττοῦ. Ἐν αὐτῇ τῇ ἐποχῇ ἦσαν σὺν αὐτῷ καὶ ὁ πανοσιώτατος Ἀρσένιος μέχρι τοῦ 1843, παπᾶ κύρ Ἰωαννίκιος, παπᾶ κύρ Κύριλλος καὶ παπᾶ κύρ Ζαχαρίας, οἵτινες διήγον, τὸν βίον τ.ν. εἰς προσευχὴν καὶ μελέτην τῶν θείων λόγων καὶ εἰς ἐργασίαν.

1830—1838. Κύριλλος ἱερομ. ὅστις τὸ 1838 ἐξέδωκεν ἐν Βουκουρεστίῳ Συλλογὴν γνωμικῶν καὶ ἀποφθεγμάτων σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων πατέρων, καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς Συλλογῆς αὐτοῦ λέγει πῶς εἶχε καὶ ἐτοίμην περὶ Χαονίας πραγματείαν καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ ἐκδίδετο ἀπωλέσθη· οὗτος ἐγράφετο ἀγούμενος τῆς Βασιλικῆς Μονῆς Θεολόγου Κύριλλος ἱερομόναχος ἐκ Λεσινίτης τῆς Χαονίας.

1831. Τὸ ἔτος τοῦτο ἐξεδόθη πατριαρχικὸν γράμμα (σιγγιλιώδες) διακηρύττον τὸ κύρος τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς.

1829—1843. Καλλίνικος ἱερομ. ἀπὸ χωρίου Κομματαίς, ὅστις τὸ 1830 ἐκοδόμησε τὸν μύλον πλησίον τῆς σχολῆς.

1833—1843. Εὐγένιος.

1843. Ἀνοικοδομηθὶς ὁ ἱερός τῆς Μονῆς ναὸς δαπάνη τοῦ ἐκ Βλαχίας ἐλθόντος πανοσιωτάτου προηγούμενου Ἀρσενίου ἱερομονάχου.

1848. Γιάννη Τρίχας ἐπίτροπος.

1848—1852. Γεράσιμος.

1860. Γερμανὸς ὅστις τὸ 1869 μετέβη εἰς Ἄγιον Ὅρος.

1866—1890. Φιλήμων ἀρχιμανδρίτης καὶ ἱερομόναχος, υἱὸς Κητσογιάννη ἐκ τοῦ χωρίου Ἁγίου Ἀνδρέου, ὅστις τὴν 1ην Μαρτίου τοῦ 1890 ἀπεβίωσε· ἐν τῇ ἰδίᾳ Μονῇ ἀπὸ λαρυγγίτηδος οὗτος ἦν υἱὸς πτωχῶν ἀλλ' εὐσεβῶν γονέων. παρ' ὧν λαβὼν καλὴν ἀνατροφὴν, ἐθαυμάζετο ἀπὸ τὸ ἔθρονον τῆς ἡλικίας του ἔτος ὅτι εἶχεν ἀρετὴν καὶ κλίσιν πρὸς τὰ θεία καὶ πρὸς τὸ μοναχικὸν στάδιον· ἐσπούδασεν ἐν Δροβιάνῃ εἰτα ἐν Ἀργυροκάστρῳ ὅπου προσεκολλήθη τῷ τότε ἀρχιερατεύοντι ἐκεῖ ἁγ. Δρυῖνουπόλεως Παντελεήμονι, παρ' οὗ ὑπηρετῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει νὰ ἐξακολουθῇ τὰς σπουδὰς του. Ἰδὼν ὁ ἁγ. Δρυῖνουπόλεως τὴν ὑπακοὴν καὶ δοκιμασίαν τοῦ νέου (ἰδε διατριβὰς Νικολάου Γ. Μυστακίδου Νεολόγου· Ἀριθ. 6.202 Μαρτίου 16—1890 καὶ Κ)πολιν Ἀρ. 183 Αὐγούστου 29—1894) ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἀναγνώστην εἰτα Ἱεροδιάκονον τὸν ὁποῖον ἐκράτησε πολὺν καιρὸν πλησίον του. Εἰτα τῇ 22 Ἰουνίου 1859 ἐχειροτόνησεν ἡγουμένον τῆς ἱερᾶς τοῦ Δρυῖνου Μονῆς ἐνθα μετ' ἐνιαυσίον διακεκριμένην διαβίωσιν ἔλαβε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, μετ' ἐσχλημάτισε καὶ τὸ βαπτιστικὸν αὐτοῦ ὄνομα ἀπὸ Φώτου καὶ Φιλήμων. Εἰτα ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, ἐξέλεγει παμφηρεῖ διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τῆς ἱκανότητος οὐ μόνον ἡγουμένου τῆς Μονῆς ταύτης ἀλλὰ καὶ ἀρχιερατικῆς ἐν Δελφίνῳ ἐπίτροπος ἐνθα ἐν τῇ Μητροπόλει ἐμείνε διαρκῶς τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1866 μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ 1878—τὸ δὲ δεύτερον εἰμειν ἐν τῇ μητροπόλει ἀπὸ τοῦ 1881 Μάϊου 9 μέχρι τοῦ 1885 σχεδὸν—ἀπῆλθεν ὑστερον προσκληθεὶς μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὴν περὶ τῆς οἱ λόγος Μονὴν, ἐν ἣ ἔδωκε τὴν μετάνοιάν του· οὗτος ἐχρημάτισε πολλὰ ἔτη ὡς ἀρχιερατικὸς ἐν Δελφίνῳ ἐπίτροπος καὶ ὡς ἡγουμὸς τῆς Μονῆς ταύτης, ἐκαλλώπισε τὸν ἱερόν τῆς Μονῆς ναὸν καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ 1869 τὸ κιγκλιδωτὸν εἰκονοστάσιον (τέμπλον) κατεσκεύασε ἐκ ξύλων κυπαρισσίων—ἐπιτάχθησε καλλιὰ τινὰ κλπ. καὶ ἐκοδόμησε τὸν Μάρτιον τοῦ 1876 κεντρικὴν τῆς Ρίζης σχολὴν ἐγγὺς τοῦ ἐκ Λεσινίτης καταβαίνοντος ποταμοῦ, ὃν ἐπεσκέ-

πασε τὸν Μάϊον τοῦ 1888 διὰ λιθίνης γερύρας. Μεγάλῃ εὐγνωμοσύνῃ ὀφείλεται πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον.

1892 Ἰανουάριον, Διονύσιος ἡγούμεν. ἀπὸ Καστρὶ.

1892. Μάιος, Παπᾶ Νικόλαος Σακελλαρίου, ἀπὸ Ζαγόριον (μῆνας 4).

1892—14 Σεπτεμβρίου. Ἀφίκετο Μελέτιος ὁ Πηγᾶς, ὅστις διορισθεὶς ἐν Κ)πόλει ἀπὸ τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1892 χειροτονηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωαννίνων Γρηγορίου, ὅστις ἦν συνοδικός.

1893. Ἐπιστάτης καὶ Ἐρημέριος Παπᾶ Βασίλειος.

1894. Ὀκτώμβριος, Παπᾶ Δημήτριος Τάμαλης, ὅστις μετωνομασθεὶς Δαμιανός, ἀνεχώρησε τὸν Μάϊον τοῦ 1896.

1897. Κύριλλος μοναχός, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1867.

1896. Ἰουλίου 16, Φιλόθεος Γεωργιάδης ἱερομόναχος καὶ Ἀρχιμανδρίτης ἐκ Παραμυθίας, ἀνὴρ ὅστις κέκτηται δεδοκιμασμένην ἱκανότητα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν· ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν 31ην Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ τῆς Μονῆς ταύτης συμφέροντα μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ δικαιοσύνης, ὥστε κατέστη τοῖς πᾶσι σοβαρὸς καὶ ἀξιαγάπητος. Ἐσχάτως διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παραμυθίας καὶ ἀρχιερατικῆς εἰς τὰ περίεξ τῆς Μονῆς χωρία Ἐπίτροπος.

Ἐν Δροβιάνῃ τῇ 28ῃ Μαΐου 1898.

Ν. Γ. Μυστακίδης

Σημ. «Φ. Ἡπειροῦ».—Ἡ ἀνωτέρω πραγματεία ἐλήφθη ἐκ τῶν ἐφημερίδων Κωνσταντινουπόλεως ὅπου τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπειροῦ» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

— Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

Ἐποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουν καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χάϊτα, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισσιάνην, οἱ ἐν Κάϊρῳ εἰς τὸν κ. Χαρίση Βασιλείου, οἱ ἐν Πορτ-Σαΐδ εἰς τὸν κ. Η. Κιτσονίδην, οἱ ἐν Τρικκάλῳ εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν κ. Ζοδγκον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρίτον, οἱ ἐν Πρακτορείῳ τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Θρόνον. Οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν κ. Δ. Κούρτιον. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον. εἰς Κερναμπὰτ καὶ Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλιππούπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τοῦτον τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπειροῦ» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ασφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἀπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέρου πατριώτας.